

[Arbejdsministeren.]

lov om arbejdsmiljø, som er forelagt folketinget, indeholdes en vis skærpelse af strafmulighederne, bl. a. ved udvidelse af strafferammen, så der kan idømmes frihedsstraf (hæfte), beregnet på grovere eller gentagne overtrædelser.

Af *Erlendsson* (FP) til udenrigsministeren (18. september 1974):

„Hvorfor blander den danske stat sig i andre — oftest meget fjerntliggende — stater interne politiske forhold med ydelse af økonomisk hjælp til oprørsgrupper — i visse tilfælde med gradueret hjælp til flere indbyrdes stridende grupper — og tager herved på et tilfældigt og mangelfuldt grundlag parti mod andre befolkningsgrupper inden for sådanne stater højhedsområder?“

(Spm. nr. 435).

Begrundelse.

Spørgsmålet er foranlediget af den protest, der er kommet til orde over for udenrigsministerens beslutning om at lade midler af den nævnte karakter, der drejer sig om 11-12 mill. kr. årligt, tilflyde oprørsbevægelsen uden om de hidtil anvendte kanaler.

Udenrigsminister *Guldbergs* svar (23. september 1974):

For regeringen er det afgørende, at den over apartheid-bevillingen ydede hjælp ikke på noget tidspunkt kommer i konflikt med det grundliggende princip om ikke-indblanding i andre stater indre anliggender, således som det er stadfæstet i FN-pagtens artikel 2, stk. 7. Regeringen nærer nogen tvivl om, hvorvidt mulighederne for kontrol med midlernes anvendelse er så betryggende, at det med fuld sikkerhed kan hævdes, at ikke-indblandingsprincippet ikke krænkes, såfremt bistanden fortsættes ad de sædvanlige kanaler.

Regeringen lægger derfor afgørende vægt på, at der opnås størst mulig sikkerhed for, at midlerne alene anvendes til humanitære og uddannelsesmæssige formål.

I en skrivelse af 30. juli 1974 har jeg derfor ansøgt om finansudvalgets tiltrædelse af, at apartheid-bevillingen for 1974-75 kanaliseres gennem organisationer under FN i ste-

det for de hidtil kanaliserende private internationale og nationale organisationer.

Jeg har haft lejlighed til at drøfte sagen i et samråd med finansudvalget den 20. september 1974. Udvalget har imidlertid henstillet, at fordelingen af bevillingen for indværende finansår sker efter hidtidig praksis, og at sagen for de kommende finansår tages op til vurdering snarest muligt i folketingsrådet 1974-75.

Sagen er således ikke endeligt afgjort. Det af hr. Erlendsson stillede spørgsmål vil indgå i de fortsatte overvejelser af den mest hensigtsmæssige kanalisering af apartheid-bevillingen.

Af *Erling Dinesen* (S) til ministeren for Grønland (19. september 1974):

„Vil ministeren oplyse grunden til, at det udvalg, som den tidligere Grønlandsminister havde besluttet at nedsætte for at undersøge grundlaget for og virkningen af dyrtidsreguleringen af de grønlandske lønninger i Grønland, alligevel ikke er blevet nedsat?“

(Spm. nr. 436).

Begrundelse.

Efter forhandlinger med en af de grønlandske lønmodtagerorganisationer vedrørende hensigtsmæssigheden af dyrtidsreguleringen af de grønlandske lønninger lovede daværende minister for Grønland Knud Hertling i efteråret 1973 at nedsætte et udvalg, som skulle undersøge grundlaget for og virkningen af dyrtidsreguleringen af de grønlandske lønninger i Grønland. Man havde fra lønmodtagerorganisationens side rejst tvivl om, hvorvidt dyrtidsreguleringen var struktureret rigtigt, når der bl. a. toges hensyn til, at man ikke i Grønland havde lønglidning, medens inflationens anden virkning, prisudviklingen, havde sin fulde virkning. Netop som man i ministeriet for Grønland begyndte at forberede nedsættelsen af dette udvalg, blev der udskrevet valg, og der kom som bekendt en anden regering til. Herefter synes denne sag at være blevet henlagt.

Jeg ved efter mit besøg i Grønland for nylig, at de grønlandske lønmodtagerorganisationer er stærkt interesseret i denne sag. Det er baggrunden for mit spørgsmål.